

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118217603
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1118217603.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej, v spore žalobkyne: U. B., D.. XX.XX.XXXX, N. G. X, N., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 6.952,70 eura s príslušenstvom a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 10. októbra 2023, č.k. B1-21Csp/134/2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e:

1. Rozsudkom zo dňa 10. októbra 2023, č.k. B1-21Csp/134/2018, súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka uvedená v ŽIADOSTI O POSKYTNUTIE REVOLVINGOVÉHO ÚVERU/ ZMLUVA O REVOLVINGOVOM ÚVERE č. 8000051760 uzatvorená sporovými stranami dňa 30.08.2006 v článku 7. v znení: "DOHODA O ZRÁŽKACH ZO MZDY: Podpisom Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere uzatvára Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 a Veriteľ v súlade s § 551 Občianskeho zákonníka Dohodu o zrážkach zo mzdy (ďalej len "Dohoda"). Pohľadávka veriteľa je tvorená úverom vo výške uvedenej podľa bodu 6. Zmluvy o revolvingovom úvere vyššie, ďalej prípadnými revolvingami a príslušenstvom, ako plynie zo znenia zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. Súčasťou pohľadávky sú aj zmluvné pokuty (ak boli uplatnené) a náklady súdneho/ rozhodcovského, príp. iného konania, ak vznikli preukázateľne. Na základe predloženia tejto Dohody je zamestnávateľ Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 povinný vykonávať v prospech Veriteľa mesačne zrážky zo mzdy Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, a to minimálne vo výške mesačnej splátky uvedenej v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere vyššie, vždy v riadnom výplatnom termíne na účet Veriteľa č. XXXXXXXXXXX/XXXX pod variabilným symbolom (viď vyššie - číslo zmluvy (VS)). Strany Dohody výslovne súhlasia s tým, že pokiaľ nebude zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale v nižšej, aby bola - za účelom čo najrýchlejšieho dorovnania dlhu - v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zrážka zo mzdy zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady pohľadávok v omeškaní. Strany Dohody sa dohodli, že zrážky zo mzdy budú vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r. o. zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky jeho pohľadávky vzniknuté na základe alebo v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere, sú splatené. Dlžník výslovne a neodvolateľne súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený túto Dohodu predložiť zamestnávateľovi/platcovi mzdy Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 kedykoľvek v priebehu platnosti tejto Zmluvy o revolvingovom úvere." je z dôvodu neprijateľnosti

neplatná, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 6.646,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 6.646,04 eur odo dňa 07.02.2020 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,18 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8000051760 zo dňa 31.08.2006 vyplýva, že žalovaný ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalobkyni ako dlžníčke sumu vo výške 1.394,54 eur, pričom celková výška úveru (celková suma splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy) predstavovala sumu vo výške 2.789,09 eur. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v 36. mesačných splátkach vo výške 77,47 eur. Poplatok za uzatvorenie zmluvy bol dohodnutý vo výške 49,79 eur. RPMN za úver bol stanovený vo výške 72,19 %. Bod 6 Zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré sú totožné s údajmi o požadovanom revolvingovom úvere (bod 5 Zmluvy), rozdielny je údaj o RPMN, ktorý pri schválenom revolvingovom úvere je vyčíslený vo výške 69,23 %. V bode 7 Zmluvy si zmluvné strany dohodli, že podpisom žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere uzatvára dlžník a veriteľ v súlade s § 551 Občianskeho zákonníka Dohodu o zrážkach zo mzdy. Pohľadávka veriteľa je tvorená úverom vo výške uvedenej podľa bodu 6. Zmluvy o revolvingovom úvere, ďalej prípadnými revolvingami a príslušenstvom, ako plynie zo znenia zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Súčasťou pohľadávky sú aj zmluvné pokuty (ak boli uplatnené) a náklady súdneho / rozhodcovského, prípadne iného konania, ak vznikli preukázateľne. Na základe predloženia tejto dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonať v prospech veriteľa mesačné zrážky zo mzdy dlžníka, a to minimálne vo výške mesačnej splátky uvedenej v bode 6. Zmluvy vždy v riadnom výplatnom termíne na účet veriteľa. Strany dohody výslovne súhlasia s tým, že pokiaľ nebude zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale nižšej, aby bola - za účelom čo najrýchlejšieho dorovnania dlhov - v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zrážkach zo mzdy zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia, a to všetko do doby úhrady pohľadávok v omeškani. Strany dohody sa dohodli, že zrážky zo mzdy budú vykonávané zamestnávateľom až do doby, kým žalovaný zamestnávateľovi písomne oznámi, že všetky jeho pohľadávky vzniknuté na základe alebo v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere sú splatené. Dlžník výslovne a neodvolateľne súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený túto dohodu predložiť zamestnávateľovi/platcovi mzdy dlžníka kedykoľvek v priebehu platnosti tejto zmluvy o revolvingovom úvere. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru zo dňa 31.08.2006 vyplýva výška schváleného úveru v sume 2.789,09 eur (totožná so sumou maximálnej výšky úveru), splatnosť úveru 36 mesiacov v mesačných splátkach po 77,47 eur, dátum splatnosti prvej splátky dňa 14.10.2006 a dátum poslednej splátky dňa 14.09.2009, RPMN vo výške 69,23%. Z odpovede žalovaného zo dňa 10.05.2018 na žiadosť žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa sa dňa 30.08.2006 zaviazala splácať svoj záväzok po dobu 36 mesiacov v mesačnej výške splátky 77,47 eur. Ku dňu vyhotovenia odpovede mala žalobkyňa zo splátkového kalendára uhradené všetky splátky v 100% výške. Tým, že sa žalobkyňa dostala do omeškania jej boli vypočítané ďalšie záväzky. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne zo dňa 11.04.2018 vyplýva, že žalobkyni boli z jej mzdy za obdobie od 01.12.2016 do 31.03.2018 vykonané zrážky v celkovej výške 6.952,70 eur v prospech žalovaného, a to jednotlivo: v mesiaci december 2016 vo výške 700,- eur; v januári 2017 vo výške 451,12 eur; vo februári 2017 vo výške 581,49 eur; v apríli 2017 vo výške 618,51 eur; v máji 2017 vo výške 179,66 eur; v júni 2017 vo výške 80,85 eur; v júli 2017 vo výške 573,63 eur; v auguste 2017 vo výške 334,10 eur; v septembri 2017 vo výške 383,23 eur; v októbri 2017 vo výške 1.045,51 eur; v novembri 2017 vo výške 296,72 eur; v decembri 2017 vo výške 265,95 eur; v januári 2018 vo výške 102,15 eur; vo februári 2018 vo výške 1.235,31 eur; v marci 2018 vo výške 104,47 eur. Z potvrdenia Československej obchodnej banky, a. s. vyplýva, že žalobkyňa vložila na účet žalovaného: dňa 10.12.2006 sumu vo výške 77,47 eur; dňa 16.01.2007 sumu vo výške 77,47 eur; dňa 13.02.2007 sumu vo výške 77,47 eur; dňa 13.03.2007 sumu vo výške 77,47 eur; dňa 16.04.2007 vo výške 77,47 eur; dňa 11.05.2007 sumu vo výške 77,47 eur; dňa 25.07.2007 sumu vo výške 154,95 eur; dňa 10.08.2007 sumu vo výške 77,47 eur; dňa 24.09.2007 sumu vo výške 77,47 eur; dňa 14.11.2007 sumu vo výške 80,76 eur; dňa 29.11.2007 sumu vo výške 77,47 eur; dňa 24.01.2008 sumu vo výške 77,47 eur; dňa 11.02.2008 sumu vo výške 77,47 eur. Žalovaný prípisom zo dňa 15.10.2018 doručil žalobkyni Dohodu o urovaní k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8000051760, predmetom ktorej malo byť urovanie vzniknutých sporných práv tak, že veriteľ (žalovaný) mal zaplatiť dlžníkovi (žalobkyňa) finančnú čiastku vo výške 3.295,41 eur do piatich dní od uzatvorenia dohody. Predmetná dohoda o urovaní nie je sporovými stranami podpísaná. Uznesením zo dňa 20.03.2013, č. k. 1Er 1114/2010-24, EX 783/10, Okresný súd Bratislava

I v exekučnej veci oprávneného (žalovaného) proti povinnému (žalobkyňa) vyhlásil exekúciu vedenú na Okresnom súde Bratislava I pod spisovou značkou 1Er/1114/2010 u súdneho exekútora O. W. G. pod sp. zn. EX 783/10 za neprípustnú. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neplatná a neprijateľná zmluvná podmienka, mal za to, že medzi zmluvnými stranami nebola platne uzatvorená rozhodcovská zmluva, nebola založená právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodovať, z čoho vyplýva že rozsudok rozhodcovského súdu predložený ako exekučný titul je právne neúčinný, nulitný, ničotný, neschopný vyvolať právne následky. Na návrh žalobkyne do konania pripojil exekučný spis vedený pod sp. zn. 1Er 1114/2010. Nakoľko však žalobkyňa v priebehu konania na odstránenie pochybností o prekážke rozhodnutej veci predložila súdu uznesenie o vyhlásenie exekúcie za neprípustné a výslovne v podaní zo dňa 27.02.2023 uviedla, že ďalšie návrhy na dokazovanie z exekučného spisu nemá, súd bez návrhu sporových strán dokazovanie obsahom predmetného exekučného spisu nevykonal. Žalovaný predložil súdu inšpekčný záznam Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, zo dňa 07.08.2009, zo dňa 16.10.2009 a zo dňa 31.05.2011, na preukázanie skutočnosti, že inšpektorát nevzhladol pochybenie pri vyhotovovaní zmluvy o revolvingovom úvere. Súd predmetné dôkazy nevykonal vzhľadom k tomu, že spolu s inšpekčným záznamom neboli predložené súdu predmetné zmluvy (ani v anonymizovanej verzii), preto súd nemohol posúdiť, či zmluva, ktorá je predmetom sporu mala rovnaké náležitosti ako tam uvádzané zmluvy.

3. Takto zistený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1,2, § 4 ods. 4 písm. a), § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 37 ods. 1, § 39, § 49a, § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1, 2, 4, 5, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 551 ods. 1 a § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, a dospel k záveru, že žaloba je v prevažnej časti dôvodná. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, a tieto skutočnosti zároveň neboli medzi sporovými stranami sporné, že žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníčka uzatvorili dňa 30.08.2006 Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000051760, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1.394,54 eur (42.012 Sk), zo sumy ktorej bol odpočítaný poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 49,79 eur (1.500,- Sk), pričom schválená výška úveru, predstavujúca celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy, bola vo výške 2.789,09 eur (84.024,- Sk). Žalobkyňa sa zaviazala úver splatiť v 36. splátkach po 77,47 eur (2.334,- Sk) mesačne. RPMN za úver bola žalovaným vypočítaná vo výške 69,23 % pri schválenom revolvingovom úvere. Zároveň nebolo sporným, že žalobkyňa následne žiadny revolving nečerpala. Súčasťou Zmluvy bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa sa v priebehu zmluvného vzťahu dostala do omeškania. Zamestnávateľ žalobkyne na žiadosť žalovaného vykonal zrážky zo mzdy žalobkyne, a to v celkovej výške 6.952,70 eur. Žalobkyňa sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, majúc za to, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti, ktoré predpokladá zákon, a z uvedeného dôvodu je potrebné ju považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. Rozšírením žaloby zároveň žiadala určiť, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ako aj určenia, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy je bezúročný a bezpoplatkový. Konštatoval, že predmetná zmluva uzatvorená medzi sporovými stranami je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, a taktiež sa na ňu vzťahujú zákonné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu účinnosti zmluvy, keď žalovaný ako subjekt, ktorého jedným z predmetov podnikania je poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov, poskytol žalobkyne ako fyzickej osobe úver. V danom prípade bola uzavretá štandardná formulárová spotrebiteľská zmluva, kde text zmluvy bol vopred pripravený veriteľom a žalovaná nemala možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do obsahu zmluvy. Posúdil preto obsah Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 30.08.2006 z hľadiska podstatných náležitostí, ktoré pre jej platnosť predpokladá vyššie citovaný zákon o spotrebiteľských úveroch a zistil, že neobsahuje žiadne údaje o ročnej úrokovej sadzbe a ani o poplatkoch. Žalovaný ako dodávateľ mal zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, a to priamo v zmluve pod sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Z dôvodu absencie údajov o výške úrokov (aspoň vo forme zmluvnej odmeny) v samotnej zmluve (a nie odkazom na zmluvné dojednania, tak ako uvádzal žalovaný v priebehu konania, ktoré sa nachádzajú na zadnej strane zmluvy, sú písané drobným až nečitateľným písmom), nemožno považovať túto náležitosť za splnenú. Zdôraznil v tejto súvislosti, že úmyslom zákonodarcu bolo zabezpečiť ochranu spotrebiteľa upravenú v ustanovení § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch tým, že zaviazal dodávateľa ešte pred uzavretím zmluvy, resp. priamo v nej poskytnúť spotrebiteľovi prehľadne všetky relevantné údaje, na základe ktorých sa spotrebiteľ môže rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie alebo nie. Nakoľko

sa predpokladá, že spotrebiteľ ako slabšia strana zmluvného vzťahu nemusí disponovať znalosťou vyvodit' si záver, ktorý sa môže javiť dodávateľovi ako zrejmý, keďže pre neho je na základe jeho praxe bežný a zrozumiteľný, je preto potrebné, aby dodávateľ spotrebiteľovi poskytol všetky relevantné informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže pred uzatvorením zmluvy zvážiť, a to jasne, jednoznačne a zrozumiteľne. Na R. vyváženosti medzi zmluvnými stranami zákonodarca v citovanom ustanovení zákona vymenúva zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj prípadné sankcie, za neuvedenie niektorých z nich. Jednou z týchto náležitostí je informácia o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalovaný ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, a to pod sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené. Súd nespochybňuje tvrdenie žalovaného, že zákon o spotrebiteľských úrokoch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nevyžadoval explicitne uvádzanie ročnej úrokovej sadzby v zmluve, avšak § 4 ods. 2 písm. a) ukladá dodávateľovi uvádzať v zmluve sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov. V tejto súvislosti poukázal osobitne na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, z ktorého jednoznačne vyplýva, že dohoda o úrokoch je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a zároveň z ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva povinnosť uzavrieť zmluvu písomne. Preto požiadavka, aby v úverovej zmluve boli uvedené úroky, je podľa názoru súdu legitímna, pričom v prípade, ak ich dodávateľ neuvedie v zmluve, potom podľa ustanovenia § 4 ods. 5 citovaného zákona musí niesť následky v podobe nemožnosti neuvedené úroky alebo poplatky priamo v zmluve od spotrebiteľa požadovať. Údaje uvedené v predmetnej zmluve nezodpovedajú požiadavkám zákona. Keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, údaje v zmluve uvedené majú byť jasné a zrozumiteľné tak, aby sa spotrebiteľ nemusel k základným informáciám dopracovávať na základe dohadov, alebo vlastných výpočtov (v čom spočíva ochrana spotrebiteľa). V predmetnej veci v zmluve uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným nie je uvedený žiadny konkrétny úrok ani žiadne konkrétne poplatky, ale "schválená výška úveru". Od žalobkyne ako spotrebiteľa preto nemal žalovaný ako veriteľ právo požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Jediným uvedeným poplatkom je poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 49,79 eur, ktorý však podľa tvrdenia žalobkyne bol žalovaným zúčtovaný priamo pri vyplatení poskytnutého úveru žalobkyňi, keď žalobkyňa obdržala sumu vo výške 1.344,72 eur. Tvrdená skutočnosť nebola medzi sporovými stranami sporná. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalovanému z poskytnutého úveru nepatria žiadne ďalšie úroky alebo poplatky. Prijatím plnenia vo výške 1.394,54 eur nad rámec žalovaným poskytnutej sumy žalobkyňi, zohľadniac poplatok za uzatvorenie zmluvy, je plnením bez právneho dôvodu, a tak vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré má povinnosť žalobkyňi podľa § 451 OZ vydať. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobkyňa plnila žalovanému (či už priamo vkladom na účet žalovaného, alebo následne prostredníctvom zrážok zo mzdy) celkom vo výške 8.040,58 eur. Rozdiel medzi žalobkyňou uvádzaným súčtom úhrad vznikol nesprávnym zaokrúhľovaním žalobkyňou, ako aj nepreukázaním úhrady dňa 11.03.2008 vo výške 77,45 eur. Žalobkyňa sa zaviazala na vrátenie poskytnutej sumy úveru vo výške 1.394,54 eur. Žalovanému tak plnila bez právneho dôvodu sumu vo výške 6.646,04 eur, na vydanie bezdôvodného obohatenia ktorého žalovaného zaviazal. Žalobkyňa si zároveň uplatnila aj zákonný úrok z omeškania od 07.02.2020 do zaplatenia. I keď žalovaný v konaní namietal, že žalobkyňa nezdôvodnila, prečo si príslušenstvo uplatnila práve od uvedeného dátumu, mal súd prvej inštancie za to, že žalovanému bolo známe, že zo strany žalobkyne prijal plnenie bez právneho dôvodu, keď listom zo dňa 10.08.2018 s označením "Mimosúdna dohoda - odpoveď" pripustil, že "spochybnením výšky záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy č. 8000051760 sa stali vzájomné práva a povinnosti spornými" a ponúkol žalobkyňi vyplatiť finančnú čiastku vo výške 3.295,41 eur. Zo strany žalovaného došlo k prijatiu sumy z poslednej zrážky zo mzdy žalobkyne (ako vyplýva zo zoznamu úhrad predložených žalobkyňou) dňa 07.03.2018. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia najneskôr dňa 08.03.2018, pričom pri ostatných splátkach by žalobkyňa mohla požadovať príslušenstvo od dátumov pripísania jednotlivých zrážok zo mzdy žalovanému, ale svoj nárok na príslušenstvo si uplatnila až dňom 07.02.2020, jej návrhu vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenia zákonného úroku z omeškania z priznanej istiny od uvedeného dátumu. V časti uplatneného nároku, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8000051760 uzatvorená medzi sporovými stranami dňa 31.08.2006, je bez úrokov a bez poplatkov, žalobu zamietol, a to z dôvodu, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení "bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru", keď túto otázku v rámci svojho rozhodovania riešil ako otázku predbežnú, potrebnú na to, aby bolo možné posúdiť, či na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, na vydanie ktorého ho rozsudkom zaviazal. Uvedené

bolo dôvodom zamietnutia žaloby v tejto časti. Pokiaľ ide o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá bola upravená v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 30.08.2006 v bode 7. ako "Dohoda o zrážkach zo mzdy", konštatoval, že toto ustanovenie je nemennou časťou formulárovej zmluvy, bez akejkolvek možnosti toto ustanovenie žalobkyňou ako spotrebiteľom odmietnuť. V súvislosti s námietkou žalovaného o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na určení tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/27/2018 z 28.3.2019, žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia - určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia - určenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 písm. c) C.s.p. Ide totiž o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto sú neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. I keď Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súlade s ustanovením § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu podpisu dohody, ustanovenie § 5a ods. 1 zákona číslo 250/2007 Z. z., ktoré obmedzuje zabezpečenie uspokojenia pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy medzi žalobkyňou a žalovaným, teda dňa 30.08.2006, ešte nebolo účinné, možno podľa názoru prvoinštančného súdu vychádzať z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, že použitie dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských vzťahoch je prípustné za predpokladu individuálneho dojednania dohody o zrážkach zo mzdy a po dôslednom poučení spotrebiteľa o dôsledkoch jej uzavretia s tým, že spotrebiteľ ju má možnosť odmietnuť. V danom prípade však Dohoda o zrážkach zo mzdy bola priamo inkorporovaná do znenia zmluvy o úvere, obsah ktorej nebolo možné zo strany žalobkyne meniť, uvedené ustanovenie neuvádzalo možnosť (napríklad s označením "súhlasím" vs. "nesúhlasím" s uzatvorením dohody) túto dohodu odmietnuť. Dohoda obsahuje "výslovný súhlas strán Dohody", teda aj žalobkyne, že pokiaľ nebude zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške, ale v nižšej, aby bola - za účelom čo najrýchlejšieho dorovnania dlhu - v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zrážka zo mzdy zvýšená nad dohodnutú výšku, a to na najvyššiu prípustnú výšku v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich rozsah zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia. Uvedené spôsobuje zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, keď táto sa tak zaviazala na vykonávanie zrážok v značnom rozsahu, pričom jednotlivé zrážky presiahli v niektorých obdobiach výšku 1.000,- eur. Uvedené môže byť vo vzťahu k spotrebiteľovi likvidačné, bez ohľadu na to, že zrážky nemali presiahnuť zrážky zo mzdy pri výkone rozhodnutia v zmysle všeobecne záväzných predpisov. Smernica Rady 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nemá ako prameň komunitárneho práva horizontálny priamy účinok, ale existuje komunitárna povinnosť interpretovať vnútroštátne právo komunitárne konformným spôsobom. Súd poukazuje na čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle ktorého členské štáty Európskej únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nie sú žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Z ustanovení čl. 3 ods. 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1 vyššie citovanej smernice možno vyvodit', že výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti, a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. V tejto súvislosti poukázal aj na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR zo dňa 21.01.2011 pod č. 8636/2010-110.98,113,179, ktorá v bode 9 dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 OZ je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach, v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s §

53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Na základe uvedených skutočností určil Dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú medzi sporovými stranami dňa 30.08.2006 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku za neplatnú. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Poukázal na to, že v rámci určovacích nárokov boli obe sporové strany rovnako úspešné, keď v jednom z nich žalobkyňa vyhovel a v druhom nárok zamietol. V časti nároku na zaplatenie žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 95,59 % (priznaný nárok vo výške 6.646,06 eura/uplatnený nárok vo výške 6.952,70 eura x 100). Úspech žalovaného je v rozsahu 4,41 %. Celkový úspech žalobkyne tak predstavuje 91,18 % (95,59 - 4,41) a v tomto rozsahu jej preto priznal nárok na náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov rozhodne v zákonnej lehote samostatným uznesením.

4. Proti tomuto rozsudku, do jeho vyhovujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zrušenia v tejto časti a vrátenia veci na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil nezákonnosťou a rozporom s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, najmä pre rozpor s § 52 a nasl., ďalej rozporom s ust. § 137 a § 298 C.s.p. a nezrozumiteľnosťou a absenciou dôvodov pre rozhodnutie. Poukázal na to, že pre rozhodnutie o určení, že ustanovenie bodu 7 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou neboli splnené zákonné podmienky a ani súd v odôvodnení rozsudku neuviedol, v čom bolo dokázané, že ustanovenie ako celok spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8000051760 bola uzavretá dňa 30.08. 2006. Občiansky zákonník k uvedenému dňu definoval spotrebiteľskú zmluvu (§ 52 ods. 1) "Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy". Aj napriek tomu, že úverová zmluva nebola zmluvným typom uvedeným v ôsmej časti Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu jej uzavretia a ani nešlo o zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie bez ďalšieho postupoval podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách a uvedenú legálnu definíciu ignoroval. Čiže bez toho, aby súd prvej inštancie vysvetlil, na základe akej úvahy a aplikácie § 52 OZ účinného k 30.08. 2006 vlastne rozhodol, že zmluva o revolvingovom úvere spadá pod vecný rozsah pôsobnosti daného ustanovenia a teda aj následnej aplikácie § 53 OZ, súd toto vôbec neriešil a predpojato konštatoval neprijateľnosť bodu 7. Neobjektívnosť dokumentuje obsah rozsudku aj tým, že súd v bode 23. odôvodnenia cituje znenie § 53 ods. 4 v znení, v akom ani neexistovalo v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo okrem spomenutej nezákonnej aplikácie § 52 OZ vedie k záveru o porušení zákazu retroaktivity. Uvedené skutočnosti spôsobujú tak zásadný nedostatok rozhodnutia súdu - súd použil na uzavretú zmluvu o revolvingovom úvere ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách bez toho, aby vysvetlil v kontexte § 52 prípustnosť takéhoto postupu a teda aplikovateľnosť daného ustanovenia na prejednávajúcu vec. Ide o základnú povinnosť súdu sa vypoariadať s takouto skutočnosťou; v napádanom rozsudku chýba. Inak povedané, súd prvej inštancie posudzoval vec podľa ustanovení, z ktorých textu vyplýva, že tak vôbec spraviť nemal. Z odôvodnenia rozsudku tiež vyplýva, že súd vyhodnotil "značnú nerovnováhu" len na základe jednej časti z daného ustanovenia - o zvýšení sumy zrážky do maximálnej sumy prípustnej podľa všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich výkon zrážok zo mzdy-ktoré je obsahovo oddeliteľné, a preto ani dôvody vlastného rozhodnutia a jeho odôvodnenia nedávajú žiadny podklad a už vôbec nie presvedčivý a zákonný podklad o rozhodnutí spôsobom, ako je vo výroku I. Nie je pritom zrejmé, ako má zvýšenie zrážky do sumy najviac prípustnej podľa právnej úpravy spôsobovať nerovnováhu v postavení strán, ak práve maximálnu výšku sumy reguluje právna úprava. Odôvodnenie vo vzťahu k výroku I. neobsahuje pritom žiadnu zmienku, na základe čoho súd vyslovil neplatnosť celého ustanovenia, keď v odôvodnení rozsudku poukazuje len na jednu časť zo zmluvného ustanovenia. Súd predsa neuviedol, že nejde o neoddeliteľnú časť, čiže opätovne súd opomenul splniť povinnosť presvedčivo svoje rozhodnutie. Zásadnú výhradu voči rozsudku v časti výroku I. má žalovaný aj voči tomu, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyporiadal s tým, že v individuálnych sporoch neprichádza do úvahy rozhodovanie o neprijateľnej podmienky okrem prípadu, ak sa rozhoduje o plnení z neprijateľnej podmienky. Táto skutočnosť vyplýva § 298 C.s.p. a tiež z odbornej komentárovej literatúry k Civilnému sporovému poriadku. Ak sa uplatnený nárok netýka neprijateľnej podmienky v tom smere, že je plnením z nej, potom vždy ide o abstraktnú kontrolu zmluvnej podmienky a bola by daná kauzálna príslušnosť krajského súdu čo okrem iného znamená, že o výroku I. rozhodol nepríslušný súd a nezákonný sudca. Tak tomu bolo aj v prejednávanej veci a teda napádaný rozsudok vo výroku I. je vydaný nezákonným sudcom a nepríslušným súdom, čím sú splnené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písmeno a), c) C.s.p. Išlo pritom o podstatnú otázku, pretože sa týka nielen prípustnosť žaloby, ale aj toho, či okresný súd (mestský súd) môže konať pretože

kauzálna príslušnosť súdu pre konanie o abstraktnej kontrole neprináleží okresnému (mestskému) súdu. Výrok I. je nezákonný aj preto, že súd prvej inštancie rozhodol v zásadnom rozpore s judikatúrou SD EÚ týkajúcou sa smernice 93/13/EHS (na ktorú paradoxne poukazuje). Dohoda o zrážkach zo mzdy bola a je zákonom regulovaný spôsob zabezpečenia pohľadávky. Žiadny zákon, ani v minulosti ani dnes, neurčuje individuálne dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy (dokonca ani § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. nezaviedol takúto podmienku). Takže, pokiaľ súd ako jeden z podstatných dôvodov poukazuje na to, že nejde o individuálne dohodnuté ustanovenie, koná a rozhoduje tak svojvoľne a bez opory v zákone. Čo je však podstatnejšie, je zásadný rozpor so znením smernice Rady 93/13/EHS, podľa ktorej sa ustanovenia smernice (upravujúcej neprijateľné podmienky) nepoužijú na podmienky, ktoré odrážajú zákonné ustanovenia členského štátu. Výslovne to vyplýva z článku 1 odstavec 2 smernice Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia a ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohôd, ktorých sú členské štáty alebo spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice. Uvedené potvrdil SD EÚ vo veci C-34/13, bod 2 rozsudku: "Článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.". Dohoda o zrážkach zo mzdy je spôsob zabezpečenia upravený právnou úpravou (§ 551 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 13 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorý sa mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Ak Národná rada SR ako jediný zákonodarný orgán vo forme zákona určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále a naďalej prípustný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, potom každý je týmto rozhodnutím zákonodarca vo forme zákona viazaný. Poukázal v tejto súvislosti na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/142/2016 - 86, podľa ktorého : "Odvolací súd je zhodne s odporcom toho názoru, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky v zmysle § 551 a nasl. Obč. zák. nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Obč. zák. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa. To platí napriek tomu, že navrhovateľka zrejme nemala možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy." Súd prvej inštancie sa viacerými jeho argumentmi ani nezaoberal a nevyporiadal sa s nimi, hoci išlo o vecné argumenty k žalobe (resp. k jej zmene) a zákonnou povinnosťou súdu sa bolo s nimi vypořadať, v dôsledku čoho je napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnený a bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Pokiaľ mu súd uložil zaplatiť žalobkyňi sumu 6.646,04 EUR na základe toho záveru, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj o úrokoch a poplatkoch, jeho rozhodnutie je nesprávne a nezákonné. Závery súdu, že zmluva neobsahuje údaje o úrokoch a poplatkoch, sú v rozpore s obsahom zmluvy o revolvingovom úvere. V prvom rade preto, lebo zmluva obsahuje údaj o poplatku za uzavretie zmluvy. Súd prvej inštancie teda na základe dokazovania dospel k nesprávnemu záveru o tom, že poplatok nie je súčasťou zmluvy. Rovnako je nesprávny aj záver, že zmluva neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe - takúto náležitosť zákone nepredpisoval. Zmluva obsahuje údaj o úrokoch, a to nielen v časti 5 kde sa uvádza, že výška zmluvnej odmeny je 42.012,Sk, v oznámení o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy a kde sa daný údaj uvádza, a tiež z údajov uvedených na prvej strane, kedy v spojení s článkom 5 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere je nesporné, že ide o rozdiel medzi celkovou čiastkou a poskytnutou čiastkou. Súdom uvádzané argumenty o tom, že údaj o úrokoch má byť pre spotrebiteľa dostupný predsa všetky tri vyššie uvedené spôsoby uvádzania údaje o zmluvnej odmeny spĺňajú. Zo skutkového hľadiska ide o nesprávne rozhodnutie aj preto, že záznamy z kontrol vykonaných Slovenskou obchodnou inšpekciou a ktoré konštatujú, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje všetky určené náležitosti. Súd prvej inštancie sa týmito dôkazmi ani nezaoberal. Bezdôvodné obohatenie môže vzniknúť len v prípade, ak ide o plnenie bez právneho dôvodu, z právneho dôvodu, ktorý odpadol, plnenie z nepoctivých zdrojov alebo z neplatného právneho dôvodu. Žalobca neposkytol žalovanému plnenie za situácie, v ktorých by bol splnený ktorýkoľvek z uvedených prípadov skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia. 9. Nezákonnosť rozsudku v časti výroku II. vyplýva aj z toho, že hoci v konaní nebol sporný vznik omeškania pri splácaní istiny úveru a z toho rezultujúci dôsledok v podobe vzniku zákonného úroku z omeškania (v sume 1.924,68 eura), súd prvej inštancie túto skutočnosť vôbec nezohľadnil. Práve z tej skutočnosti, ktorá je preukázaná v listine označenej ako "rozhodcovský rozsudok" vyplýva, že žalobkyňa sa dostala do omeškania so splácaním, je zrejmy jeho vznik, trvanie. V danej časti sumy 1.924,68 eura (podrobne špecifikovanej napríklad v

podaní zo dňa 24.02. 2023) by totiž ani pri správnosti záverov súdu prvej inštancie o žiadne bezdôvodné obohatenie ísť nemohlo. Ani s týmto argumentom sa súd prvej inštancie nevyporiadal, čím opakovane porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. S poukazom na uvedené žiadal odvolaniu vyhovieť.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Konštatovala, že napadnutý rozsudok je vydaný v súlade so zákonom, správne odôvodnený a spĺňa všetky zákonné náležitosti. Popiera pritom tvrdenia žalovaného, ktorými spochybňuje typ spornej zmluvy ako spotrebiteľskej, ktorú takto správne posúdil súd prvej inštancie podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázala na to, že v danom spore nejde o abstraktnú kontrolu v spotrebiteľských veciach podľa ust. § 301 až 306 C.s.p. Vo vzťahu k Dohode o zrážkach zo mzdy, ktorá nebola individuálne dojednaná, poukázala na ustanovenia § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka s tým, že v prejednávacom prípade žalovaný nepreukázal opak a nepreukázal, že by mohla ovplyvniť obsah zmluvy. Súd prvej inštancie preto správne napadnutým rozsudkom určil, že zmluvná podmienka upravujúca Dohodu o zrážkach zo mzdy je z dôvodu jej neprijateľnosti neplatná. Napokon poukázala na to, že žalovaný od nej za poskytnuté prostriedky žiadal úžeru, čo nepožíva právnu ochranu a preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď aj jej žalobe o zaplatenie sumy 6.646,04 eura s príslušenstvom vyhovel.

6. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Podanou žalobou sa žalobkyňa v napadnutej časti domáhala proti žalovanému určenia, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluve o revolvingovom úvere č. 8000051760 uzatvorená sporovými stranami dňa 30.08.2006 v článku 7. označená ako "Dohoda o zrážkach zo mzdy" v znení špecifikovanom v petite žaloby je z dôvodu neprijateľnosti neplatná, ako aj vydania bezdôvodného obohatenia v sume 6.646,04 eura s príslušenstvom.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie žalobkyni poskytnutý úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie podstatných náležitostí úverovej zmluvy vzhľadom na chýbajúci údaj o výške úrokov v samotnej zmluve (a nie odkazom na zmluvné dojednania, tak ako uvádzal žalovaný v priebehu konania, ktoré sa nachádzajú na zadnej strane zmluvy, sú písané drobným až nečitateľným písmom), pričom zmluvnú podmienku obsahujúcu Dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za neprijateľnú a teda neplatnú s poukazom na skutočnosť, že táto nebola individuálne dojednaná, žalobkyňa ako spotrebiteľka nebola poučená o dôsledkoch jej uzavretia s tým, že ju má možnosť odmietnuť, bola priamo inkorporovaná do znenia zmluvy o úvere, obsah ktorej nebolo možné zo strany žalobkyne meniť, uvedené ustanovenie neuvádzalo možnosť (napríklad s označením "súhlasím" vs. "nesúhlasím" s uzatvorením dohody) túto dohodu odmietnuť, pričom obsah danej dohody spôsobuje zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, keď táto sa tak zaviazala na vykonávanie zrážok v značnom rozsahu, nakoľko jednotlivé zrážky presiahli v niektorých obdobiach výšku 1.000 eur, čo môže byť vo vzťahu k spotrebiteľovi likvidačné, bez ohľadu na to, že zrážky nemali presiahnuť zrážky zo mzdy pri výkone rozhodnutia v zmysle všeobecne záväzných predpisov. Uvedené závery súdu prvej inštancie o neplatnosti dojednania dohody o zrážkach zo mzdy a tiež o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru pre neuvedenie úroku a poplatkov žalovaný namietal v odvolaní.

9. V prvom rade odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že úver poskytnutý žalobkyni je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, keď je nepochybné, že predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadny údaj o úrokovej sadzbe úveru (obsahuje iba celkovú RPMN a výšku poplatku za uzavretie zmluvy). Pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie je v tomto smere nesprávne a nezákonné, lebo zmluva obsahuje údaj o poplatku za uzavretie zmluvy a rovnako je nesprávny aj záver, že zmluva neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe, keď takúto náležitosť zákon nepredpisoval, odvolací súd poukazuje na to, že z obsahu zmluvy vyplýva iba výška poplatku za uzavretie zmluvy (1.500 Sk), čo však na splnenie obligatórných náležitostí danej zmluvy nepostačuje a má to za následok, že predmetná zmluva je neplatná a poskytnutý úver

bezúročný a bez poplatkov. Správne pritom, pokiaľ ide o dohodu o úverovom úroku, zdôraznil aj súd prvej inštancie, že uvedený údaj je povinnou náležitosťou úverovej zmluvy aj v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka, z ktorého jednoznačne vyplýva, že dohoda o úrokoch je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere a zároveň z ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva povinnosť uzavrieť zmluvu písomne. V tomto smere preto odvolacia argumentácia žalovaného nemôže obstáť.

10. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel aj k správne záveru, že boli splnené všetky predpoklady na vyhovie žaloby v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka s príslušenstvom, keď žalobou uplatnená peňažná suma predstavuje rozdiel medzi istinou, ktorá bola žalovaným žalobkyňu skutočne poskytnutá a celkovou sumou, ktorá bola žalovanému uhradená, pričom výška tejto sumy nebola v konaní sporná a žalovaný ju nenamieta ani v podanom odvolaní.

11. Správne tiež súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené všetky predpoklady na vyhovie podanej žalobe v časti o určenie, že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluve o revolvingovom úvere č. 8000051760 uzatvorená sporovými stranami dňa 30.08.2006 v článku 7. označená ako "Dohoda o zrážkach zo mzdy" v znení špecifikovanom v petite žaloby je z dôvodu neprijateľnosti neplatná. Za správne považuje odvolací súd i dôvody, na ktorých základe prvoinštančný súd k uvedenému záveru dospel, keď je pravdou, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, bola priamo inkorporovaná do znenia zmluvy o úvere, obsah ktorej nebolo možné zo strany žalobkyne meniť, žalobkyňa ako spotrebiteľka nebola poučená o dôsledkoch jej uzavretia s tým, že ju má možnosť odmietnuť, pričom takúto možnosť ani objektívne nemala, keď navyše v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru, kedy vyslovila s Dohodou o zrážkach zo mzdy súhlas vopred, ani nebolo jasné, v akej výške a za akých podmienok jej bude úver poskytnutý. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s konštatovaním súdu prvej inštancie, že obsah danej dohody spôsobuje zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky.

12. Pokiaľ žalovaný v súvislosti s neprijateľnosťou a neplatnosťou takéhoto dojednania Dohody o zrážkach zo mzdy v odvolaní namieta, že táto nebola dojednaná v rozpore v tom čase platnou a účinnou právnou úpravou, súd prvej inštancie v tejto súvislosti aplikoval právne normy, ktoré v tom čase ešte neboli účinné, teda vec nesprávne právne posúdil, keď samotné použitie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho prostriedku nebolo a ani nie je v spotrebiteľských vzťahoch bez ďalšieho zakázané a predmetná zmluvná podmienka nezakladá ani zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto odvolacie námietky nie sú opodstatnené a nemôžu pre žalovaného privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore. V prvom rade, súd prvej inštancie v záujme dôsledného poskytnutia ochrany spotrebiteľským právam žalobkyne správne v tomto prípade vychádzal z čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle ktorého členské štáty Európskej únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok, pričom pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nie sú žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom; a z ustanovení čl. 3 ods. 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1 citovanej smernice možno vyvodiť, že výkon zrážok zo mzdy je súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti, a spotrebiteľ môže byť vystavený neprijateľnému konaniu zo strany dodávateľa. V tomto smere tiež správne konštatoval, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky aj z toho dôvodu, že už v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru bola prakticky nútená dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvoriť. Neopodstatnene v tejto súvislosti žalovaný odkazuje aj na právne závery vyslovené v uznesení Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/142/2016 - 86, keď tieto vzhľadom na odlišný skutkový základ a predmet posúdenia danej veci nemožno aplikovať. Pozornosť odvolacieho súdu však neušlo, že v dohode o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluve o revolvingovom úvere č. 8000051760, bola zabezpečená pohľadávka špecifikovaná tak, že, cit. "Pohľadávka veriteľa je tvorená úverom vo výške uvedenej podľa bodu 6. Zmluvy o revolvingovom úvere vyššie, ďalej prípadnými revolvingami a príslušenstvom, ako plynie zo znenia zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. Súčasťou pohľadávky sú aj

zmluvné pokuty (ak boli uplatnené) a náklady súdneho/rozhodcovského, príp. iného konania, ak vznikli preukázateľne". Takúto špecifikáciu zabezpečenej pohľadávky však (okrem toho, že zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pretože ponecháva na ľubovôli žalovaného, na splnenie akej pohľadávky dohodu o zrážkach zo mzdy využije, a to bez možnosti žalobkyne to akokoľvek ovplyvniť) nepochybne nemožno považovať za dostatočnú, pretože z nej nie je možné pohľadávku celkom jasne identifikovať. Je síce pravdou, že základ tejto pohľadávky má byť tvorený úverom, avšak z textu predmetnej dohody vôbec nevyplýva, na aké ďalšie konkrétne nároky sa vzťahuje. Text dohody totiž uvádza aj "prípadné revolvingy a príslušenstvo" no tiež "zmluvné pokuty, ak boli uplatnené" a "náklady súdneho/rozhodcovského", prípadne iného konania, ak preukázateľne vznikli. Z dohody o zrážkach zo mzdy tak celkom jednoznačne nie je možné zistiť, akú pohľadávku vlastne v skutočnosti zabezpečuje, čo má za následok, že predmetná dohoda je podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 551 Občianskeho zákonníka aj z tohto dôvodu neplatným právnym úkonom.

13. Neopodstatnene tiež žalovaný v odvolaní namieta, že o výroku I. rozhodol nepríslušný súd a nezákonný sudca, pretože v individuálnych sporoch neprichádza do úvahy rozhodovanie o neprijateľnej podmienke okrem prípadu, ak sa rozhoduje o plnení z neprijateľnej podmienky a teda bola daná kauzálna príslušnosť krajského súdu. Z obsahu žaloby a jej petitu totiž celkom jasne vyplýva, že žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia neplatnosti konkrétnej zmluvnej podmienky obsahujúcej Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi stranami tohto sporu, teda ide o individuálny spor medzi žalobkyňou a žalovaným. Odvolací súd preto nemá žiadnu pochybnosť o tom, že na konanie v tejto veci bol vecne, miestne i kauzálne príslušný najprv Okresný súd Bratislava I a následne Mestský súd Bratislava IV, ktorý vo veci rozhodol. Ani táto odvolacia námietka žalovaného preto nemôže obstať.

14. Napokon, nedôvodne žalovaný v odvolaní vytyka súdu prvej inštancie aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Prvoinštančný súd totiž v odôvodnení svojho rozsudku v súlade s ust. § 220 C.s.p. zhrnul výsledky vykonaného dokazovania a na ich základe ustálený skutkový stav vecí, pričom náležite vysvetlil aj všetky kľúčové úvahy z ktorých vychádzal, keď dospel k záveru o splnení predpokladov pre vyhovie podanej žalobe v napadnutej časti. Odôvodnenie napadnutého rozsudku tak odvolací súd považuje za dostatočné, a preto nedošlo v tejto súvislosti ani k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

15. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by spochybnili správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, ktorý v napadnutej časti podanej žalobe vyhovel. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., avšak v odvolacom konaní úspešnej žalobkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).